

Romeinen 8:1

“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.”

1 wonder van genade 2 waarde van Christus 3 wandel naar de Geest

Gemeente,

We mogen vandaag de voorbereidingsweek op het Heilig Avondmaal ingaan. Volgende week kunnen we het allemaal zien, ook de kinderen. Dat er mensen aan komen lopen naar de tafel. Daar gaan zitten en zij krijgen brood en wijn. Ze nemen een stukje brood en een slokje wijn. Je ziet mensen zitten, soms ontroerd zijn, vaak in elk geval diep nadenken.

Wat gebeurt er dan eigenlijk? Belijden die mensen hun geloof opnieuw? Denken ze aan de Heere Jezus? Ervaren ze Zijn liefde? Ja, dat ook wel allemaal. Maar toch moet je daar niet het eerst aan denken. Toch is dat niet het voornaamste. Want het eerste en voornaamste is niet wat mensen doen, maar wat de Heere Jezus doet. Dat het Heilig Avondmaal een sacrament is wil zeggen dat de Heere Jezus iets doet. Aan het Heilig Avondmaal geeft Hij Zichzelf. Hij geeft Zichzelf in brood en wijn aan Zijn gelovigen. Hij geeft Zijn gelovigen het teken en zegel van Zijn lichaam en bloed. Hij laat de gelovigen zien en proeven: “Ik voor u...” Ik ben voor u gestorven. Voor u gaf Ik Mijn lichaam en Mijn bloed. Voor u stierf Ik op Golgotha. Daarom geef Ik u verbroken brood en vergoten wijn.

Wat houdt dat dan in? Als je als gelovige mag weten dat Jezus Christus voor jou gestorven is en dat Hij daar teken en zegel van geeft. Wat houdt dat in? Nu, dit wat onze tekst zegt: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor je. Dat houdt in dat er geen verdoemenis voor je is en op je wacht. Volstrekt niet, absoluut niet, en totaal niet. Geen verdoemenis.

Nou, dat is een zwaar geladen uitdrukking, dat voelen we wel aan: verdoemenis. Echt een woord voor de wat zwaardere kerken kun je denken. In andere kerken zeggen ze veroordeling, dat klinkt in elk geval minder dreigend. Of ook dat woord word niet gebruikt. Want een God Die veroordeelt, dat past niet meer bij wat mensen vandaag de dag van God verwachten en willen horen.

Het Griekse woord (katakrima) heeft Paulus onder leiding van de Heilige Geest zelf gemaakt. Want het gewone woord voor veroordeling was krima. Maar Paulus schrijft: kata-krima. Zoveel als: mega-veroordeling. Om aan te geven: waar het nu over gaat is niet te vergelijken met een veroordeling zoals die in de samenleving voorkomt.

Desnoods de doodstraf. Maar waar het nu over gaat: Gods veroordeling, is nog oneindig veel zwaarder. Mega-veroordeling. Verdoemenis. De eeuwige straf naar lichaam en ziel. Want God eist dat de zonde tegen de hoogste Majesteit met de hoogste, dat is de eeuwige straf naar lichaam en ziel gestraft word. De plaats waar het lichaam brandt zonder einde en de ziel geslagen door Gods toorn en de mens gekweld word door eindeloos zelfverwijt. Eeuwig. Alleen het woord verdoemenis is daar geschikt voor. Want van dat woord schrik je tenminste nog. Huiver je. Tenminste.....dat is wel te hopen. Want als je daar niet meer van schrikt....en het als een vloek gebruikt..... of het koud en hard uitspreekt over alle onbekeerde mensen en misschien ook over jezelf..... Dan is het niet best.

1 wonder

Zo is er nu geen verdoemenis. Dat staat in Romeinen 8 vers 1. Daar is heel zijn betoog van hoofdstuk 3 t/m 7 aan vooraf gegaan. Over de verzoening die in Christus Jezus is. Over de rechtvaardiging door het geloof alleen. Over het mee-delen in de gehoorzaamheid van Christus. Over het leven dat met Christus, de Opgestane is. En omdat dat allemaal waar is, daarom, dus, zo is er geen verdoemenis. Je hoort er iets in doorklinken van verzekering. Maar ook van verwondering. Géén verdoemenis? Dat is toch niet vanzelfsprekend? Want het vonnis was al wel uitgesproken. In Adam ook over ons. Dat wij de dood zullen sterven. De donkere, geestelijke, eeuwige dood. Dat vonnis is al wel herhaald: vervloekt is ieder die niet blijft in het boek der wet om te doen al wat daarin geschreven is. Het vonnis is uitgesproken en bevestigd. Ook in hoger beroep geen andere uitspraak. En we weten: op de uitspraak volgt de uitvoering van het vonnis. Dat is een kwestie van tijd. Maar: wordt nu dat uitgesproken vonnis niet uitgevoerd?

Kijk, dat is omkering van onze natuurlijke vraag. Want dan vragen we ons af: hoe kan God mensen wel de verdoemenis in laten gaan? Mensen die het Woord nooit hoorden, of mensen die het wel hoorden, maar niet geloofden, maar wel heel behulpzaam waren en prima burenen. Hoe kan God verdoemenis wel laten plaatsvinden.....? Maar dat is hier omgedraaid! Hoe is het mogelijk dat God de verdoemenis niet laat plaatsvinden? Die was toch uitgesproken en bevestigd. En dan nu: geen verdoemenis. En geen verdoemenis wil zeggen: ik kan zo doorlopen langs Gods rechterstoel. Ik word niet tegengehouden. Want het klinkt: gaat in gij gezegenden Mijns Vaders. Beerft het Koninkrijk dat u bereid is van voor de grondlegging der wereld. En alzo zullen wij altoos met de Heere wezen. Zal Hij ons eeuwig Zijn volle gunst betonen. Wel verdoemenis uitgesproken, maar niet uitgevoerd. En brood en wijn bevestigen het: Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten

sterven. Om Mijnenwil geen verdoemenis, nooit meer voor u. Ik ging in uw plaats. Omdat Ik voor u ging, hoeft u nooit meer. Zo lief heb Ik u gehad dat Ik dit in uw plaats onderging. Zo groot als de huiver zo groot is ook de verwondering.

En in de voorbereidingsweek komt de vraag: geldt dat u, jou? Die vraag priemt zich door heel de wirwar van onze gedachten heen. Je kunt met wat dingen bezig zijn in je leven. Op kortere of langere termijn. Over je school en opleiding, over je werk en je bedrijf. Over je huis en je financiën. Over je toekomst en je leven. Maar als een pijl schiet deze vraag erdoorheen: geldt het mij dat er geen verdoemenis voor me is? Als de allerbelangrijkste. En 4 keer per jaar komt de Heere me tegen: hoe is het nou met je, met u? Wat het zwaarste is moet het zwaarste wegen. Wees nu eerst hier eens mee bezig.

En als het antwoord 'nee' is: dit geldt niet voor mij. Er is wel verdoemenis voor mij. Dan is het hoogste tijd om te zoeken, te roepen, te kloppen. Dat duldt geen uitstel meer. Geen dag, een ogenblik. Stel je voor dat de termijn afloopt en het vonnis wordt uitgevoerd. Stel je voor dat je te lang gewacht hebt.....

Als het antwoord 'ja' is; ja, dat geldt mij: geen verdoemenis. Leef dan toe naar het Heilig Avondmaal. In verwondering: waar ben ik van verlost? Van de verdoemenis. Als je omkijkt en ziet en denkt waar je van verlost bent, o dan duizelt het je. Als ik toch aan mezelf was overgelaten.... En hoe ben ik daarvan verlost? Doordat mijn Heiland erin neerdaalde voor mij, Zich erin op liet sluiten. Hij voor mij. Zo groot, zo liefdevol, zo onvoorstelbaar.

Daar zitten ze aan de tafel: niet vreemd dat je ziet nadenken en peinen. Dat hun gedachten vervuld kunnen zijn van verwondering en dankbaarheid.

2 waarde

Maar die vraag van net: geldt dat mij. Hoe kom je daaruit? Hoe krijg je daar antwoord op? Hoe weet je of dat voor jou 'nee' of 'ja' is? Nou, gelukkig zegt onze tekst ook erbij hoe je dat weten kunt. Wie dat geldt. Zodat we een zuiver criterium hebben om het aan te toetsen. Want wie geldt dat? En dus moet de prediking dat ook doen. De prediking mag niet de algemene indruk geven: och, dat zal de meesten van ons wel gelden. Jezus is voor ons gestorven, dus..... Anderzijds mag de prediking ook niet in het onzekere laten. En onduidelijkheid en onzekerheid laten bestaan of voeden. Zo van: dat is zo moeilijk en voor enkele verkorenen.....

Onze tekst zegt: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn. Dus, in elk geval heeft het alles te maken met de Heere Jezus. Het gaat erom Wie Hij voor je is. Degenen die in Christus Jezus zijn. Dat is een kernuitdrukking in het Nieuwe Testament. In Christus Jezus zijn.

Die uitdrukking heeft twee kanten in zich. Dus a en b. Bij a, het eerste, denk ik aan het voorbeeld van een papiertje dat door het vuur moet. Er is een tang en een papiertje. Maar ja, als je met die tang het papiertje vasthoudt en dan door het vuur gaat, dan vat het vlam. Kan niet anders. Je ziet het voor je. Maar nu doe ik dat papiertje in een gouden kokertje. En dan neem ik de tang en grijp daarmee het doosje vast en ga door het vuur. En het papiertje komt er helemaal doorheen, zonder zwart plekje of schroeiplekje zelfs. Het papiertje was in het gouden kokertje.

Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn. In Hem zijn. Ik kom niet door Gods gericht van vuur heen. Door Zijn heiligheid van vuur heen. Maar in Christus wel. Hij is als het gouden kokertje waarin ik veilig ben en Gods heiligheid me niet aan zal tasten. In Christus Jezus.

En deze Jezus wordt ons verkondigd: de deur staat open. Jazeker. Er is nog tijd. De deur van het goud van Zijn gerechtigheid staat nog open. En je hoort het goed: je wordt genodigd. Kom, kom tot Mij. Kom in Mij. Vertrouw je aan Mij toe. Roep: Heere Jezus, red mij, neem mij aan. En je bent in Hem. Zou je dat nou niet doen? Want het vonnis is al uitgesproken. Geen ontkomen aan. En: niets van ons kan het vuur tegenhouden. Geen enkel omhulsel van onszelf: geen enkel kleed van ons is vuurbestendig. Geen kleed van goede voornemens, van eigen proberen, van levensverbetering, van ijver en ernst, geen kleed is vuurbestendig. Dan alleen Zijn gerechtigheid is als goud dat beschermt. In Christus Jezus. Was het, is het: ik kan niet anders, ik durf niet anders, dan komen tot U. Red mij, neem mij aan in uw gerechtigheid van goud.

De tweede kant, b, aan die uitdrukking is deze: kijk dat papiertje in dat gouden kokertje heeft verder niets met dat kokertje. Je kan het zo weer uithalen. Dat papiertje blijft ook exact hetzelfde en dat doosje ook. En dat is met wie in Christus Jezus is anders. Die heeft ook omgang, gemeenschap met Hem. Dan denk je aan beeld van de wijnstok en de rank. De rank die in de wijnstok is. Dat wil zeggen: er vindt voortdurend iets plaats tussen wijnstok en rank. De Wijnstok duwt en stuwt sappen de rank in. En de rank trekt en vraagt om die sappen. In Christus Jezus zijn. Christus Jezus stuwt sappen in mij. Sappen van Zijn werk: leven, vergeving, genade, verzoening. Sappen van Zijn Geest: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, behulpzaamheid, goedheid, trouw,

zachtmoedigheid en matigheid. En ik als rank smeeek Hem daarom. Leg mijn armoede voor Hem neer. Laat mijn schuld zien en mijn nood, mijn doodsheid en mijn leegheid en mijn onmogelijkheid. Ik zoek het leven buiten mijzelf in Hem. En Christus geeft leven, keer op keer. En je merkt: het is een oefening. Die omgang met Christus is een oefening: het kan zoveel ijveriger en inniger en intenser. Was die gemeenschap maar hechter en zuiverder en intenser. Hoe meer je in Hem bent, hoe meer je verlangt in Hem te zijn.

In Christus Jezus zijn. Dat is het. Papier in goud, rank in wijnstok. Bent u dat? Ben jij dat? Want hier gaat het om. Wie niet in Christus Jezus is, is nog onder de verdoemenis en heeft geen plaats aan de tafel. Maar u hebt nog 7 dagen. Of misschien wel minder, kan ook.

Bent u in Christus Jezus? Kom dan, maak u gereed, bereid u voor op de avondmaalsgang. Waar Christus betuigt en verzegelt dat Hij die gemeenschap zal blijven onderhouden. Want je voelt zelf: het ebt weg, ik houd het niet vast, ik laat het kwijnen en verstikken en wegebben. Het gaat over, het gaat weg, ik laat het weggaan. Maar: Ik voed u. Telkens weer. Ik onderhoud die gemeenschap. Van Mijn kant blijft Hij altijd en Ik zorg dat het bij u weer terugkomt en weer opgewekt word. Ik voed u ten eeuwigen leven. Het blijft. Gegarandeerd.

3 wandel

En dat heeft gevolgen, draagt vrucht. Want degenen die in Christus Jezus zijn, die zullen niet naar het vlees wandelen maar naar de Geest. Dat is niet iets wat daarnaast staat, maar wat daaruit voortvloeit. We herkennen de tegenstelling van vorige week zondagmorgen uit Galaten 5: Geest en vlees. In Romeinen 8 doortrekt deze tegenstelling de verzen 1 t/m 13. Het ziet er als volgt uit: de zonde is als water. En een zondaar is als een vis. Een vis die zich in het water thuisvoelt. Want wij zijn vlees. En vlees ademt in de zonde, leeft van de zonde, zoals een vis dat doet in het water. Nu is er de wet en de wet zegt: eruit. Kom uit dat water. Maar ja, dat lukt natuurlijk niet. Een vis wil niet uit het water en kan dat ook niet. Een vis ligt buiten water te happen naar adem en wil terug. Een zondaar wil niet van de zonde verlost worden. Hij kan niet zonder zonde leven en genieten. De wet kan wel zeggen: kom eruit: laat de zonde en leef tot Gods eer, maar dat kan het vlees niet en wil het vlees niet. De zonde is en blijft de lust van mijn leven.

Maar Jezus Christus geeft de Heilige Geest. Oftewel een nieuw hart. Met nieuwe gezindheden en nieuwe vermogens. Alsof de vis geopereerd wordt en echte longen krijgt zodat hij buiten water toch kan ademen. Zo geeft de Heere Jezus allen die in Hem zijn de Heilige Geest en daardoor verlang je wel God te eren en te dienen en de zonde te

haten en te laten. Ik wil de zonde laten en in heiligheid leven. Door de Geest maar het vlees is er ook nog. Die Geest Die trekt los uit het water van de zonde om God te eren, het vlees trekt juist naar het water toe en wil daarin leven.

Geest en vlees. Romeinen 8 zegt: die naar het vlees zijn bedenken wat van het vlees is. Sexuele onreinheid, afgoderij, hebzucht, drift en eerezucht. Het bedenken van het vlees is de dood. Het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God en onderwerpt zich aan Gods wet niet. Maar die naar de Geest zijn, bedenken wat van de Geest is: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, behulpzaamheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, matigheid. Die naar de Geest zijn bedenken leven en vrede.

Van nature leef je naar het vlees. In het verlengde van het vlees. Met de stroom van het vlees mee. Je wandelt naar het vlees: je hebt er plezier in en hoe langer hoe liever. Hoe later bekeerd hoe beter. Ja, wel bekeerd, want die verdoemenis willen we niet, maar liefst vrij laat. Augustinus bad: bekeer mij, maar vandaag nog niet. Wandelen naar het vlees. Indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven. Eeuwig sterven.

Maar die in Christus Jezus zijn wandelen naar de Geest. Daar vind je je vreugde in. Hoe langer hoe liever, hoe meer hoe beter. Indien gij door de Geest de werkingen van het lichaam van het vlees doodt.... Geest tegenover vlees. Dat is de strijd. De Geest wil en trekt het water uit, het vlees trekt erin. Het vlees wil terug naar waar je van verlost bent. Naar wat je dood is, je verdoemenis teweegbracht. Herken je dat? Ieder die in Christus Jezus is herkent dat. Die strijd. Geest tegenover vlees. Wandelen naar de Geest is wandelen met vallen en weer opgericht worden. Vallen in daden, gedachten opwellingen. En weer opgericht worden en met schuldbelijdenis wederkeren. Hoe is het met die strijd? Ja, dat wisselt. De Geest kan de overhand hebben, dan heb ik zo'n vreugde in de Heere en Zijn dienst. Maar het vlees kan ook de overhand hebben, dan zak ik terug, het water in.

Geest en vlees. Juist in de voorbereidingsweek word ik erbij bepaald: welke van de twee geef ik te eten? Voed ik het werk van de Geest door de leer van de apostelen en de overdenking daarvan, de gemeenschap met anderen te zoeken, de breking van het brood naar te verlangen en de gebeden dat Gods Naam wordt geheiligd, en Zijn beloften worden vervuld? Of voed ik het werk van het vlees door kijk en luisteren naar popmuziek, dvd's, films met werken van het vlees?

En het Heilig Avondmaal geeft aan: Ik zal u voeden in de strijd. Ik geef voedsel en kracht. Ik geef gevoel? Ja, dat kan ook. Dat is fijn. Maar dat is niet altijd het geval. Wat meer waard is: het Heilig Avondmaal

garandeert: Ik geef kracht. Dat is rijker. Gevoel is fijner voor mezelf, maar kracht in de strijd is waardevoller voor God. En het Heilig Avondmaal is daar voor allen die in de strijd het niet aan kunnen. Die van zichzelf zo zwak zijn dat zij geen ogenblik kunnen staande blijven. Van zichzelf zullen verliezen, teruggetrokken worden, zich laten terugtrekken in de zonde, en in blijven in de zonde zonder die te belijden. Maar uw kracht is in Mij. Ik zal u sterken in de strijd. U, die zo graag heilig en heiliger zou willen zijn, maar het maar niet wordt. Opdat de wandel naar de Geest blijven zal. En overwinnen zal.

Amen